

spronkelijk en eerst naderhand tusschen de beide lange gevels ingezet. Vermoedelijk geschiedde dit in de 15de eeuw, toen men alleen het rechtsche gedeelte herbouwde na de verwoesting van 1426. Men zal toen den achtervleugel hebben opgeofferd, evenals den toren op zijn uitstersten hoek, en den rechtervleugel hebben doorgetrokken tot den anderen toren van de achterzijde, die nog tot de tweede verdieping bewaard is gebleven.

Terwijl de kelder van den rechtervleugel sporen vertoont van een tongewelf vertoont die van den hoofdvleugel inkassingen van kruisgewelven, die in het midden moeten hebben gerust op een reeks zuilen of pijlers. Daarboven zal zich waarschijnlijk slechts één hooge verdieping hebben uitgestrekt. Aan de zijden van den éenen hoektoren, die aan de achterzijde nog gedeeltelijk overeind staat, ontwaart men nog de dagkanten van hooge vensters met brokstukken van midden- en bovenlateien in roode zandsteen. Ook de inkassingen van de zoldering van de groote hoofdzaal zijn tegen dezen toren nog duidelijk zichtbaar.

Eigenaardig is het groote aantal „zekere gelegenheden”, waarvan er verscheiden nog in de torenmuren aanwezig zijn. De afvoerkanalen zijn tegen de buitengevels uitgebouwd en moeten bij een beleg wel heel kwetsbaar zijn geweest. Van de twee torens, waarvan alleen de onderbouw over is, kan men het oorspronkelijk aantal verdiepingen bepalen naar de overblijfselen der afvoerkanalen. Behalve de waterput op het binnenplein was er nog een tegen den rechtschen toren van de achterzijde in de gracht uitgebouwd.

Tot de raadselen van Brederode behoort een muur met pijlers aan de binnenzijde, die bij deze laatste put begon en met een wijden boog door de gracht achter- en linkerzijfront omgaf om bij den ronden hoektoren aan te sluiten. De overblijfselen zijn op verschillende plaatsen nog boven het water zichtbaar. Een verklaring hiervan is moeilijk te vinden. Wellicht was het een omsluiting, die men in de 15de eeuw oprichtte, toen het kasteel aan deze zijden was komen open te liggen tengevolge van de vernielingen der Haarlemmers in 1426 en de daarop gevolgde raseering der muren bij den gedeeltelijken herbouw.

En nu de vraag, uit welken tijd het kasteel dagteekende, waarvan wij nu alleen de bouwvallen kennen. Helaas is er geen enkel document, dat van de stichting gewag maakt, zoodat wij niet dan een benaderende dateering kunnen geven. In dit verband is het van bijzonder belang, dat het heele kasteel in eens of in korten tijd naar één plan moet zijn gebouwd. Behalve op ondergeschikte punten toch zijn nergens bouwnaden of andere sporen te vinden, die op vergrooingen of veranderingen wijzen. De plattegrond is heel regelmatig en logisch, zooals men zelden ergens anders zal aantreffen. Aangezien wij weten, dat de eerste heeren van Brederode al onder de aanzienlijkste van Holland behoorden en zeer rijk waren, rijst dus de onderstelling, dat deze de stichters ervan waren. Verschillende détails bevestigen deze onderstelling.